

tidligere miljøminister kalder miljøkampen, altså krig mod regeringen på miljøområdet.

Det er altså ikke mig, der graver grøfter, det er ikke mig, der taler om miljøkrig, det er ikke mig, der taler om konfrontation på miljøområdet, og det er ikke mig, der opfordrer de grønne organisationer til at svine regeringen til sammen med oppositionen her i Folketinget og til at kæmpe mod regeringen – overhovedet ikke! Tværtimod har jeg ved flere lejligheder sagt: Skal vi ikke få et bredt samarbejde? Kunne vi ikke finde ud af et bredt samarbejde på miljøområdet? Men hvad har Socialdemokraterne sagt? Nej, det vil vi ikke, vi vil ikke være med i noget, for vi vil bruge miljøet til at markere uenighed med regeringen og med Venstre. Det er jo et politisk valg, men så skal man da ikke stå her i salen og sige: Er vi ikke enige om en hel masse? Jo, det kunne vi blive, men det afhænger af Socialdemokraternes modenhed.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Venstres ordfører må jo gøre op med sig selv, hvad det er for en debat, vi skal i gang med nu. Men med hensyn til det brede samarbejde, som Venstres ordfører siger han har strakt hånden frem til, kan jeg sige om bl.a. lige præcis det, vi diskuterer i dag, altså returpantsystemet, og lige præcis det, regeringen lavede i tirsdags, at her har vi ikke hørt noget som helst – intet, intet – fra regeringen og Venstres ordfører om, at der kunne laves en fælles aftale.

Til gengæld sagde hr. Vesselbo i sin første kommentar til fru Inger Bierbaum, at det med de tekniske vanskeligheder kunne han ikke tage sig af, for det var et politisk valg, at man ikke ville have de emballager med i den tidligere regerings tid. Hvis det argument skal følges til dørs, må det også betyde, at det er et politisk valg, regeringen foretager nu, når den ikke vil have plastemballagen med. Kan hr. Eyvind Vesselbo bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu er det jo sådan, at jeg har konstateret, at hr. Torben Hansen har siddet her og lyttet til debatten, og jeg går også ud fra, at hr. Torben Hansen ligesom har forstået, hvad det er, der er blevet sagt.

Det, jeg har sagt, er, at det selvfølgelig ikke er et politisk valg – jo, det er et politisk valg ud fra

de argumenter, vi har fået fra de eksperter, der har givet os råd, det er rigtigt, men vi har ikke bare gjort det ud i luften og sagt: Nu har vi fået en masse kommentarer osv., og så har vi truffet nogle politiske valg. Næh, vi har fået en rådgivning af nogle eksperter, som vi har lyttet til og derefter taget en politisk beslutning ud fra de råd, vi fik, og hvis det er det, hr. Torben Hansen gerne vil have, vi skal bekræfte, er det rigtigt.

Formanden:

Tak til hr. Eyvind Vesselbo. Miljøministeren.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne starte behandlingen af de fire beslutningsforslag med at slå fast, at det er regeringens helt klare politik ...

Formanden:

Nej, vent; vi skal først lige være færdige med det her. Jeg troede, miljøministeren ønskede ordet til det, vi behandler nu, undskyld.

Men så må jeg konstatere, at der ikke er flere, der ønsker ordet til beslutningsforslag B 36 og B 93.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 67:

Forslag til folketingsbeslutning om fordobling af pesticidafgiften.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Line Barfod (EL).
(Fremsat 25/11 2003).

Sammen med denne sag foretoges: